

Průběžně pěkné bydlení

Pohádka by se mohla jmenovat ‚O dvou šikovných bratrech‘. Igor a Aleš Davidovi jsou totiž architekti, kteří si řadu věcí do interiéru umí vytvořit sami. Bratrská výpomoc proto fungovala i v Alešově bytě, v němž moc takzvaných typovek není.

text Eva Vacková foto Petr Adámek

Ve většině se shodnou, ale představu o ideálním typu bydlení mají oba architekti odlišnou. Pro Igora to je rodinný dům, Aleš neuvvažoval o ničem jiném než o bytě. Ten, v němž dnes bydlí, je v bytovém domě postaveném v klidné části Prahy 5.

Atraktivní pozemek se povedlo před lety získat díky výstavbě strahovského tunelu. Aby totiž bylo možné vybudovat jeho tubus, razilo se ze shora. Ustoupit musely dva secesní domy, po nichž zůstal pozemek se zahradou. Igor byl developerem, zároveň autorem projektu několi-kapatrového domu, který se pyšní krásným výhledem na město i do zahrad. To, že v hloubce pod ním proudí auta, nikdo nepozná. „Bojovali jsme s tím, jak byty navrhnout, aby byly prodejné. Nejlepší dispozice totiž vycházela průběžná. V plánech to vypadalo jako strašná nudle, ale riskli jsme to a žádný byt tak nepřišel o jižní výhled,“ vzpomíná Igor a doplňuje: „Dnes to funguje. Byty mají okna přes celou šířku. A troufli jsme si na atypicky řešenou předsň, spíš halu, zařízenou jako další pokoj. Je to místo, kterým se nejvíc prochází, tak

OBÝVACÍ POKOJ

má okna na jih a výhled na část pražského panoramatu. Místnost prodlužuje tmavá výmalba v čele, lehce působí i celoskleněné dveře. Majitel vybral orientální koberce i látky na čalounění. Pružovaná stolička ‚bobík‘ je z poslední kolekce ateliéru David Architekti.

ÚLOŽNÉ PROSTORY

v ložnici jsou ukryté pod celočalouněnou a zakázkově vyrobenou postelí s čelem záměrně připomínající slamník. Na skleněných dveřích skříně je natištěný ozdobný barokní dekor. Masivní komodu s výraznou kresbou dřeva vyrobili truhláři podle návrhu majitele bytu.

LOŽNICE má okna na sever a výhled do zahrad na protilehlé stráni. Koberce, závěsy, čalouněná postel, obrazy – to všechno pokoj zútlunilo.

proč by mělo vypadat jako nora. Lidé nás nejdřív měli za blázny. Teď když nás sousedi potkají na chodbě, řešení chválí. Protože je byt orientovaný ke dvěma stranám, má to další výhody – lépe se vyvětrá, v létě lze uniknout do chladnější severní části. „Když svítí sluníčko, stoupne teplota o tři stupně a já vypínám topení,“ dodává Aleš.

BAROKO PRO OKO

I když standard bytu nabízel dostatečný komfort, tak tu Aleš pár věcí upravil. Ukrojil kupříkladu kus plochy ložnice, čímž vznikla oddělená šatna. A hledal i další úložná místa. „Přestože se mi líbí postele na nožičkách, nechal jsem vyrobit čalouněný model připomínající slamník. Uvnitř mám schované sezonní lůžkoviny a věci, které vytahují jednou ročně – bundu na lyže, helmu či spacák,“ zmiňuje Aleš, který o pár centimetrů fyzicky i opticky zvětšil také obývací pokoj.

Povedlo se mu to jednak posunutím příčky, ale i tím, že se rozhodl pro celoskleněné atypické vyšší dveře. Protože ale zjistil, že by stály zhruba 150 000 Kč, rozhodl se jinak. Nakoupil pojezdy, hliníkové profily a kale-

KNIHOVNA

může doma stát klidně i v předsíni. Ostatní zařízení je také spíše jako pro obývací pokoj – orientální koberce či neobarokní komody. Originální nástěnné krychlové svítidlo je spleené z dřevěných latěk a papírové fólie.

né sklo. Montér smontoval dveře na místě, a Aleš za ně zaplatil 40 tisíc. V předsíni už tolik neušetřil, dveře vybral typové italské Lualdi ve skryté zárubni. Standardní dubové podlahy nechal změnit na podlahy z ořechu. Díky tomu, že má rád barokní architekturu a často ji fotí, napadlo ho použít jeden z dekorativních motivů, jež nechal natisknout na plochu skleněných dveří skříně v ložnici a šatně. Ve Francii, kde byl nějakou dobu na stáži, ho nadchly neobarokní komody. Byly menší a levnější než ty originální ludvíkovské, nicméně je přesvědčen, že ‚baroko‘ v interiéru nahradí i super designový moderní kus.

KDYŽ JE POPTÁVKA, VŠECHNO JDE

„V každém interiéru, který jsme navrhli, je něco originálního, co nekoupíte,“ objasňují architekti svůj ‚renesanční‘ přístup. Proto nedávno vznikli ‚bobíci‘ – čalouněné trojnožky a stoličky. „Klientům říkáme, aby v bytě chvíli bydleli, potom že vymyslíme doplňky. Co se nám bude líbit, koupíme, když to nebude, vyrobíme. Vytváříme-li nábytkový solitér, začíná to otevřeným dia-

PŘEDSÍŇ, NEBO POKOJ?

Dveře mají skryté zárubně, na tapetě visí fotografie oblíbeného tchoře Karla. K sezení slouží čalouněný ‚bobík‘.

ČERVENÁ NIT

Architekt zvolil výraznou barvu, ale pracoval s ní opatrně a jen v akcentu. Do polic umístil kromě knih také pár kousků porcelánu.

KOUPÁNÍ V MEDOVĚ ZLATÉ

Protože koupelna nemá okno, tak se povedlo místnost prozářit odstínem skleněné mozaiky, která je na stěnách i podlaze. Majitel k ní vybral designovou sanitu a nechal vyrobit dřevěný stůl pod umyvadlo s úložnými zásuvkami.

BAROKNÍ VZORY

jsou natištěné na skleněných dveřích šatny, která vznikla zabráním části ložnice.

KUCHYŇSKÝ A JÍDELNÍ KOUT

Majitel zrealizoval představu o varném centru vybaveném kvalitními spotřebiči, otevřenými nerezovými policemi na nádobí a pracovní deskou z přírodní žuly. Barový pult a stůl zdobí výrazná kresba exotické dřeviny zebrano. Židle z transparentního plastu koupil, lustr vyrobil sám, obrazy namaloval bratr.

logem s klientem. Domov je místo, kde se spí, odpočívá, pracuje, odkládají se věci. Použité materiály a povrchy mají vliv na proudění energie,“ připomínají zruční bratři, kteří se nebojí pustit víceméně do všeho, snad jen kromě židlí. Aleš si proto domů koupil čtyři z transparentního plastu, které pro italskou

značku Bonaldo navrhl světoznámý Karim Rashid.

Nad jídelním stolem visí lampa připomínající atom. Ta už je z „domácí“ produkce, stejně jako krychlové svítidlo v předsíni spleené z dřevěných latěk a papírové fólie. Aleš přiznává, že rád jí a vaří, a tak si s chutí

navrhl kuchyň. „Představoval jsem si varné centrum – kvalitní sporák, nerez, otevřené police, kde jsou hrnce po ruce. Ideální mi přišel přírodní kámen. Vybral jsem českou žulu, takovou, které jsou plné hřbitovy. Navíc je lepší než exotická, protože má méně porézní povrch,“ pobaveně komentuje. Když

začal porovnávat nabídky firem na kuchyň, tak se rozpočet obvykle vyšplhal na sto tisíc. „Poskládal jsem ji po kusech, ale hledal jsem. Finální levnější produkt se vyplatí rozdělit na dodávky jednotlivých řemesel,“ radí Aleš.

JÍZDA NA ČERVENOU

Zemité tóny v základu a červené akcenty – to je mix, který se promítl do dýhovaného nábytku, doplňků, pohovky. „Naši rodiče mají celoživotní koníček, sbírají koberce a porcelán. Otec, stavební inženýr, kdysi několik let pracoval v Sýrii. Vášeň pro orientální koberce ho dodnes neopustila. Maminka zase čas od času zahlásí, že objevila něco úžasného, co by se sem hodilo,“ říká Aleš a Igor dodává: „Když vybavujeme interiéry, vždycky používáme nějaký měkký prvek, vybíráme látky na čalounění, nechybí kusové koberce ani závěsy.“

To, co domov „zabydlí“, jsou obrazy a fotografie. Některé z nich namaloval Igor, který vzpomíná na bratrovu objednávku: „Mám červený výklenek, tak k němu něco namaluj.“ Čtveřice obrazů se povedla a přitahuje pohled v jídelním koutě. „Líbila se mi také medově zlatá skleněná mozaika. V koupelně ji mám na stěnách i na podlaze. Do obýváku jsem vybral studenější odstín hnědé. Funguje optika, tudíž tmavá výmalba v čele místnosti ji posouvá vpřed,“ shrnuje Aleš. ●

eva.vackova@mfdnes.cz

Aleš David

(41), architekt, designér, spolumajitel ateliéru David Architekti

KRABICE OD BOT

byly inspirací k návrhu atypických botníků ve vstupní hale.